

متن پرسش

نمی‌دانم آیا لفظ «امام شهید» کلیشه‌ای شده و در عموم اذهان بی‌رنگ گشته و یا تلاًؤ پر نور خود را دارد اما؛ امام شهیدم! با تو سخن می‌گویم؛ نه با زبانم، که با دلم! اگر قرار بود زبانم سخن براند زودتر از این‌ها به چرخش در می‌آمد و نه بعد از ۱۰ روز گذشت از عروج ملکوتی‌ات... امام شهیدم! می‌خواهم از عشقت که چند صباحی بر دلم جوانه زده بود با تو سخن برانم؛ که روزگاران اگر سیاه نباشد حداقل بی رنگ است، سرد است، فسرده است و رنگ زنده و حیات بخشت، اندوها که در میان خانه و شهر نیپیچیده بود. تنها روزی توانستم روزنه‌ای از نورت را در سیاهچاله دلم سوسو کنان ببینم که هجرت کردم برای فهم دین، برای طلبگی! گویی تو در پوستین نیستی؛ در کُنه‌ی، در عمقی، هرجا و هرطور بودن، تو را نمی‌نمایاند. تو را باید به نظاره نشست، باید قرن‌ها نگاه آموخت تا دیده شوی. سید شهید! قدم حضورم در راه پیشوائی دین، تو را، شهد شیرین تو را، قند شکرینت را، عشق آتشینت را، اوج انسانیت را بر مزاقم چشانده که چه خوب چشیدنی بود. پس از ۲۰ سال گذر از دالان سراسر ظلمانی، جانم با جمالت روشن گشت و از شدت ذوق، گویی تازه متولد شده بودم. این‌گونه، دیگر تاریخ تولدم شد ابتدای ورود به راه طلبگی و نه تاریخ شناسنامه! این‌گونه من ۴ سال سن بیشتر ندارم. و امروز که بیش از هر روزی برای آموختنِ راه، به دستان پدران‌ها نیاز دارم که هوایم را داشته باشی، حذر از این‌که بر زمین خورم، نیستی... نمی‌دانم، نمی‌دانم، نمی‌دانم امروز که فرزندت آمده مرهمی گشته بر اقیانوس درد نبودنت! اما: صد شکر و صد حیف. شاهی به میان آمد و شاهی ز میان رفت. صد شکر که این آمد و صد حیف که آن رفت.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حکایت حضور تاریخی قائد شهید ما، حکایت حضور یک تاریخ بود که با حضرت روح الله «رضوان الله تعالی علیه» در این دوران در مقابل جبهه استکبار به میان آمد و این بود که جوانانی همچون جنابعالی را با امکان حضور در صدها راه، به سوی طلبگی کشاند زیرا امثال شما جوانان که به انسان‌بودنِ انسان می‌اندیشید، در آن مرد الهی انسان‌بودن خود را تجربه کردید و از این جهت او یک «راه» بود و نه یک شخص. و در این رابطه یقیناً آن «راه» با رهبری جدیدی که پیش آمده است، ادامه می‌یابد و در همین رابطه باز باید متوجه بود که آیت الله سید مجتبی خامنه‌ای یک شخص نیست. و این بود راز این‌که مجلس خبرگان با بصیرت تاریخی خود به خوبی و به راحتی متوجه شدند چه کسی را پس از شهادت آن قائد عظیم انتخاب کنند. امری که متأسفانه با شهادت

مولایمان حضرت علی «علیه السلام» حتی از طریق نخبگان آن تاریخ پیش نیامد و در نتیجه آن طور که باید حضرت امام مجتبی «علیه السلام» را برای ادامه آن تاریخ یاری نکردند. ولی مردم ما حتی بعد از انتخاب آیت الله سید مجتبی خامنه‌ای، دیروز در میدان‌های شهر زیر بمباران‌های دشمن آمدند تا به انتخاب مجلس خبرگان لبیک بگویند. حتی ملاحظه فرمودید که چهره‌های سیاسی که چندان از آن‌ها انتظار نبود؛ نیز از انتخاب خبرگان پشتیبانی کردند. و از این جهت باید متوجه بود ما در نسبت به گذشته تاریخی خود جلو و جلوتر هستیم. موفق باشید